

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 8Co/109/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5615208475
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. František Potocký
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2016:5615208475.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v právnej veci žalobcu: Intrum Justitia Slovakia, s.r.o., so sídlom Karadžičova 8, Bratislava, IČO: 35 831 154, zastúpený JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom so sídlom Q. X, XXX XX P., P. O. BOX XXX, proti žalovanej: I. L., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX Y. XXX, o zaplataenie 464,71 Eur s príslušenstvom, v konaní o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš č.k. 8C/334/2015-68 zo dňa 13. novembra 2015, takto

rozhodol:

rozsudok okresného súdu **zrušuje** a vec **vracia** okresnému súdu na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Okresný súd napadnutým rozsudkom žalobu žalobcu v celom rozsahu zamietol, žalovanej náhradu trov konania nepriznal.

V odôvodnení rozsudku uviedol, že žalobca si podanou žalobou uplatnil proti žalovanej právo na zaplataenie istiny 464,71 Eur s 8,5 % ročným úrokom z omeškania od 01.10.2013 do zaplataenia. Žalobu odôvodnil tým, že jeho právny predchodca (VÚB, a.s.) uzavrel so žalovanou dňa 20.06.2006 zmluvu o bežnom účte podľa § 708 Obchodného zákonníka (v ďalšom texte už len „ObZ“), na základe ktorej bol žalovanej zriadený bežný účet s možnosťou povoleného prečerpania finančných prostriedkov za splnenia podmienok stanovených VÚB, a.s.. Po splnení podmienok VÚB, a.s. poskytla žalovanej povolené prečerpanie vo výške 464,71 Eur na dobu trvania zmluvy. Žalovaná po poskytnutí povoleného prečerpania na bežnom účte porušila platobné povinnosti a nedodrжала zmluvné ustanovenia zmluvy o bežnom účte, ako i všeobecných obchodných podmienok (v ďalšom texte už len „VOP“) VÚB, a.s.. Z uvedeného dôvodu VÚB, a.s. listom zo dňa 15.07.2013 vypovedala zmluvný vzťah založený zmluvou o bežnom účte, a to podľa čl. 4.14, bod 4.14.1 písm. d/ VOP, čím sa pohľadávka jeho právneho predchodcu z titulu poskytnutého úveru vo forme povoleného prečerpania vo výške 464,71 Eur stala ku dňu účinnosti výpovede splatnou v celosti. Žalovanej bola výpoveď doručená dňa 18.07.2013, účinnosť výpovede nastala ku koncu kalendárneho mesiaca nasledujúceho po mesiaci, v ktorom bola výpoveď doručená, t.j. dňa 30.09.2013. Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 29.04.2014 bola pohľadávka VÚB, a.s. voči žalovanej postúpená žalobcovi. Okresný súd v ďalšej časti odvodnenia uviedol podstatný obsah listinných dôkazov predložených žalobcom (zmluva o bežnom účte, žiadosť žalovanej o poskytnutie kontokorentného úveru, výpoveď zmluvy o bežnom účte, oznámenie o postúpení pohľadávky žalovanej), citoval viaceré ustanovenia zák. č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, Obchodného zákonníka a O.s.p. a následne uviedol, že právny vzťah v prejednávanej veci je potrebné vyhodnotiť ako vzťah spotrebiteľský, nakoľko právny predchodca žalobcu vstúpil do právneho vzťahu ako veriteľ pri plnení svojich podnikateľských úloh vo vzťahu k žalovanej ako spotrebiteľke. Vykonaným dokazovaním bolo preukázané len to, že právny predchodca žalobcu akceptoval žiadosť žalovanej poskytnúť kontokorentný úver k bežnému účtu, že zmluva o bežnom účte bola uzatvorená dňa 20.06.2006 a žiadosť žalovanej o poskytnutie kontokorentného úveru bola akceptovaná dňa 04.12.2006. Zmluva o bežnom účte však neobsahuje podmienky splácania dlhu, dohodu o jeho úročení ani ďalšie zákonné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Žalobca nepreukázal ani to, či a akú sumu z poskytnutého kontokorentného úveru žalovaná reálne vyčerpala, rovnako netvrdil a ani nepreukázal,

či z vyčerpanej sumy kontokorentného úveru žalovaná nevrátila ani jeho časť, resp. vrátila aspoň časť požičaných peňazí a kedy sa tak stalo. V tejto súvislosti okresný súd poukázal na to, že žalovaná mohla kontokorentný úver vyčerpať naraz plnou sumou 464,71 Eur, ale mohla tak urobiť aj po častiach, pričom medzi jednotlivými čerpaniami mohla svoj dlh aj vrátiť a opäť peniaze čerpať. Dôležité je, že podľa potvrdenia o poskytnutí Flexidebetu vystaveného právnym predchodcom žalobcu pre žalovanú je poskytnutý kontokorentný úver - Flexidebet vo výške 14.000,00 Sk (464,71 Eur) po dobu mesačného zasielania kreditných obrátov 7.000,00 Sk (232,36 Eur). Neplnenie tejto požiadavky žalobca netvrdil a ani nepreukázal. Vzhľadom na výpoveď zmluvy zo dňa 15.07.2013 žalobca netvrdil, kde, kedy a akým spôsobom sa dohodli na tejto forme ukončenia zmluvného vzťahu. Žalobca neposkytol žiadne relevantné skutkové tvrdenia vzťahujúce sa na prejednávany prípad. Žaloba obsahuje len všeobecné skutočnosti totožné s ostatnými žalobnými tvrdeniami prednášanými žalobcom v obdobných veciach. Neobsahuje osobitné tvrdenia vzťahujúce sa na prejednávany prípad s výnimkou sumy vyčísleného dlhu. Na druhej strane žaloba obsahuje všetky zákonné náležitosti podľa O.s.p., preto nebol dôvod na vyzývanie žalobcu, aby doplnil relevantné skutkové tvrdenia postupom podľa § 43 O.s.p.. Neoznámenie konkrétnych skutkových tvrdení nie je dôvodom odmietnutia podania, ale dôvodom na zamietnutie žaloby. Z predložených listinných dôkazov má skutkové tvrdenia vyvodiť žalobca, žalobca má teda tvrdiť, aké konkrétne skutočnosti chce preukázať týmito dôkazmi. Úlohou súdu je len oboznámiť obsah týchto dôkazov a ustáliť, či obsah listinných dôkazov zodpovedá tvrdenému skutkovému stavu. V prejednávanej veci takýto postup možný nebol a nebolo možné ani ustáliť skutkové tvrdenia, ktoré by si mohol súd osvojiť na zhodnom tvrdení účastníkov. O náhrade trov konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 a § 151 ods. 1 O.s.p..

Proti rozsudku podal odvolanie žalobca, ktorý ho navrhol zmeniť tak, že jeho žalobe sa v celom rozsahu vyhovie.

V dôvodoch odvolania uviedol, že okresný súd pri posudzovaní predmetného nároku dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a vec i nesprávne právne posúdil. Okresný súd v odôvodnení napadnutého rozsudku nesprávne poukazuje na ust. § 2 písm. a/, b/ zák. č. 258/2001 Z. z. v znení účinnom ku dňu 04.12.2006, nakoľko v zmysle ust. § 1 ods. 3 citovaného zákona sa uvedený zákon nevzťahuje na úver formou povoleného prečerpania peňažných prostriedkov na bežnom účte poskytnutý bankou iným spôsobom ako na kreditnú kartu. V predmetnom prípade bol žalovanej poskytnutý kontokorentný úver inou formou ako na kreditnú kartu, a to formou bežného účtu. Vzhľadom na uvedené zmluva o kontokorentnom úvere nie je zmluvou o spotrebiteľskom úvere. Okresný súd porušil i zásadu spravodlivého procesu, nakoľko väčšiu ochranu práv priznal žalovanej. Z ust. § 79 ods. 1 v spojení s § 120 ods. 1 O.s.p. vyplýva zásada, že každý účastník musí uniesť dôkazné bremeno ohľadne svojho tvrdenia. Účastník teda musí preukázať to, čo tvrdí, pretože len tak môže súd vziať jeho tvrdenie za základ svojho rozhodnutia. V súdnom konaní predložili prvostupňovému súdu všetky potrebné dôkazy, nimi preukázaný nárok mala rozporovať žalovaná a nie okresný súd. Pokiaľ ide o špecifikáciu žalovanej pohľadávky, konečný stav účtu ku dňu ukončenia zmluvného vzťahu bol vo výške 1.092,57 Eur. Ako je zrejmé z predloženého výpisu, uvedená suma pozostáva z istiny vo výške 39,89 Eur, debetného úroku vo výške 884,25 Eur a poplatkov vo výške 168,43 Eur. V predmetnom súdnom konaní si uplatňuje iba sumu v rámci nesplateného povoleného prečerpania, t.j. istinu vo výške 39,89 Eur, poplatky vo výške 168,43 Eur a časť debetného úroku vo výške 256,39 Eur, t.j. celkovo sumu 464,71 Eur. Poplatky sú účtované v zmysle cenníka, ktorý žalobca pripojil k odvolaniu. Čo sa týka debetného úroku, jeho výška bola žalovanej v súlade s praxou zaužívanou v bankovom sektore oznámená písomnou výveskou banky. Čo sa týka samotného kontokorentného úveru, ide o osobitnú formu úveru, ktorý sa poskytuje formou povoleného prečerpania, t.j. debetu, napr. k bežnému účtu. Nie je vopred dohodnutý počet, výška ani termíny splátok takéhoto úveru, pohľadávka z kontokorentného úveru je splácaná formou započítania pohľadávky z úveru banky voči klientovej pohľadávky z účtu, a to v momente vzniku pohľadávky z účtu a v rozsahu, v ktorom sa pohľadávky kryjú. Po tom, ako bol žalovanej poskytnutý kontokorentný úver, prekročila výšku povoleného prečerpania a debetný zostatok nadobudol charakter nepovoleného prečerpania. Účet žalovanej sa nedostal do stavu nepovoleného prečerpania iba účtovaním poplatkov a úrokov v zmysle cenníka banky na ľarchu účtu, ale debetnými transakciami žalovanej, a to opakovane. Nakoľko týmto konaním došlo k porušeniu VOP, právny predchodca žalobcu zmluvný vzťah ukončil. Neobstojí tvrdenie prvostupňového súdu, že žalobca neuvádza, na akom mieste bolo dohodnuté ukončenie zmluvného vzťahu medzi veriteľom pohľadávky a dlžníkom. Tieto skutočnosti boli zahrnuté do žalobného návrhu a preukázané priloženými VOP VÚB, a.s. pre depozitné produkty. Vyhodnotenie dôkazov spôsobom, aký vykonal súd prvého stupňa, nie je dostatočné a odôvodňujúce zamietnutie žalobného návrhu. Súdu prvého stupňa preukázali poskytnutie povoleného prečerpania žalovanej, čím

preukázali svoj nárok. Tvrdenie a následné dokazovanie skutočnosti, že došlo k zániku ich nároku, bolo povinnosťou žalovanej. Ak prvostupňový súd v odôvodnení rozsudku uviedol, že žalobca aj žalovaná mali vytvorený priestor na splnenie povinnosti tvrdenia a dokazovania, pričom tento priestor využil iba žalobca a žalovaná bola v konaní absolútne pasívna, potom nie je zrejmé, prečo sa prvostupňový súd priklonil na stranu pasívneho žalobcu (správne pasívnej žalovanej - poznámka odvolacieho súdu) a svoje odôvodnenie postavil na stručnom odkaze na spisové značky 2 roky starých rozhodnutí odvolacieho súdu.

Žalovaná sa k odvolaniu žalobcu písomne nevyjadрила.

Krajský súd ako súd odvolací po zistení, že odvolanie bolo podané včas a smerovalo proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom, podľa § 212 ods. 1 O.s.p. preskúmal rozsudok okresného súdu v napadnutom rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní a po preskúmaní ho bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) podľa § 221 ods. 1 s prihliadnutím na ust. § 212 ods. 3 O.s.p. zrušil a podľa § 221 ods. 2 O.s.p. vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie z nasledovných dôvodov:

Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku i konania, ktoré mu predchádzalo, dospel k záveru, že okresný súd vo veci rozhodol i napriek tomu, že žaloba žalobcu vykazovala znaky neúplnosti. Tým, že okresný súd rozhodol o neúplnej žalobe, zaťažil konanie pred súdom vadou podraditeľnou pod ust. § 212 ods. 3 O.s.p., ktorá vada mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Z obsahu žaloby sa totiž nedá vyvodiť, z čoho pozostáva žalovaná istina 464,71 Eur, opis rozhodujúcich skutočností vo vzťahu k uvedenej istine sa nedá zistiť ani z listín tvoriacich prílohu žaloby (zmluva o bežnom účte, žiadosť o poskytnutie kontokorentného úveru, potvrdenie o poskytnutí flexidebetu, oznámenie o nastavení kontokorentného úveru, výpoveď zmluvy o bežnom účte, VOP). O neúplnosti žaloby (z hľadiska opisu rozhodujúcich skutočností vo vzťahu k žalovanej istine) nasvedčuje nielen pokyn vyššieho súdneho úradníka pre sudcu zo dňa 27.10.2015 (č.l. 65 spisu), ale i samotný obsah odvolania žalobcu, v ktorom už podrobne špecifikuje žalovanú pohľadávku a zároveň odôvodňuje jednotlivé dielčie nároky, z ktorých istina pozostáva.

Okresný súd si v ďalšom konaní ujasní, či žaloba žalobcu (č.l. 1 - 2) v znení jej doplnenia (č.l. 74 p.v. - 75) už spĺňa náležitosti žaloby aj z hľadiska opisu rozhodujúcich skutočností. Ak áno, opätovne o nej rozhodne s prihliadnutím na skutkové a právne argumenty žalobcu uvedené v odvolaní, ktorými argumentami v podstate dopĺňal svoj pôvodný žalobný návrh. V novom rozhodnutí rozhodne okresný súd aj o trovách konania vrátane trov tohto odvolacieho konania.

Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 (za) - 0 (proti).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie **n i e** je prípustné.